

Марченко Валерій Веніамінович

Життєпис

Валерій Марченко

(1947 — 1984)

Марченко Валерій Веніамінович — український літературознавець, публіцист, перекладач. Онук М. І. Марченка.

Народився 16 вересня 1947 року в Києві. Закінчив 1970 року Київський університет. У 1967 — 1970 рр. стажувався в Азербайджанському університеті (Баку). Працював у редакції газети "Літературна Україна". Зазнав політичних репресій за так звану антирадянську діяльність: двічі був засуджений, в 1973 і 1984 рр. Помер 7 жовтня 1984р. у в'язничній лікарні в Ленінграді. Похований у с. Гатному Києво-Святошинського р-ну Київської області.

Автор літературознавчих статей "Обличчям на Схід", "Давня азербайджанська література в дослідженнях А. Кримського" (обидві — 1971) та ін.

У публіцистичних творах "Лист до діда" (1975), "Відкритий лист до двох німецьких журналістів", "Відкритий лист до Генерального директора ЮНЕСКО", "Процес" (усі — 1976) та ін. писав сувору правду про бездуховність у радянському суспільстві 70 — 80-х рр., порушення національних і громадянських прав людини в СРСР.

Переклав з англійської мови ряд творів С. Моема, Т. Джефферсона, Г. Уеллса, П. Уорунга, Е. Л. Мастерса, Л. Х'юза та ін.; з польської — Г. Сенкевича, з азербайджанської — С. С. Ахундова, Дж. Мамедкулізаде, Анара.

Окремі твори В. Марченка перекладені німецькою мовою.